

עת"א 17588/09/20 - בני סלע נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 17588-09-20 סלע(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

לפני	כב' השופטת רננה גלפז מוקדי
עותר	בני סלע (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

פסק דין

לפני עתירת אסיר (להלן: "המבקש") כנגד התנהלות המשיבים ביחס להעברת ציודו החשמלי של העותר, מעת לעת, כאשר הוא מועבר ממתקן כליאה אחד לאחר.

העתירה הוגשה לבית המשפט המחוזי בבאר שבע שעה שהוחזק המבקש במתקן הכליאה בהתאם לסמכות המקומית.

עם העברתו של המבקש למתקן כליאה במחוז צפון, הועבר הדיון בעתירה לבית משפט זה.

המבקש טוען בעתירתו כי המשיבים בהתנהלותם יוצרים מצב בו נשללת זכותו לעשות שימוש בציוד החשמלי למשך תקופה העולה כדי מספר שבועות כל אימת שמעבירים אותו בין מתקני הכליאה השונים. המבקש טען כי מדובר בפגיעה יסודית בזכויותיו, בפרט בהיותו שוהה בהפרדה לבדו.

במצורף לכתב העתירה הוגשה בקשה לפטור מתשלום אגרה.

המשיבים טענו לדחיית העתירה בטענה כי המדובר בעתירה לסעד תיאורטי שעה שהציוד נמסר זה מכבר לעותר. המשיבים טענו כי בהתאם להוראות פקנ"צ 04.33.00, אסיר יכול ליטול עימו שני תיקים בלבד כאשר יתר הציוד משונה באמצעות חברת שליחויות, מטבע הדברים הליך שינוע הציוד מצריך היערכות וזמן, בדרך כלל בין שבוע לשבועיים. בעניינו של העותר כאן, תוך שבוע מיום העברתו, הוא כבר הוזמן לקבל את הציוד אשר הגיע עם חברת השילוח ועל כן אין ממש בתלונותיו. ב"כ המשיבים הוסיפה וטענה כי העותר הוא עותר סדרתי, אשר עושה שימוש לרעה בהליכי משפט, פועל להקשות ולסרב ולהתיש את מערכת המשפט והגורמים השונים אצל המשיבים, תוך גרירת צדדים להליכים מיותרים ובזבוז זמנם.

בדין היום, יצא קצפו של העותר, אשר יוצג על ידי הסניגוריה הציבורית, על החלטת בית המשפט אשר ניתנה בפתח הדין בבקשתו לפטור מאגרה. מיד עם תחילת הדין, החל העותר בשטף בלתי פוסק של טענות, למרות בקשות חוזרות כי ישמע לסדר הדין. העותר שב והעלה טענות הנוגעות אך ורק לחיובו באגרת בית המשפט חרף הפצרות בית המשפט כי משעה שכבר הוכרעה בבקשתו לפטור מאגרה, הוא מתבקש לטעון לגוף העתירה. בשלב מסוים, דרש העותר את פסלות המותב. לאחר שבקשתו זו נדחתה, יצא בזעם מן החדר שבו שהה לצורך השתתפות באמצעות VC בדין, תוך שהוא מפעיל כוח פיזי על הסוהרים והדין המשיך בהיעדרו, בנוכחות בא כוחו.

אחר שעיינתי בעתירה ובתגובה ואחר ששמעתי את הצדדים בדין לפני הגעתי למסקנה כי דין העתירה להידחות.

המבקש קובל בעתירתו על עיכוב במסירת הציד החשמלי שעה שמועבר הוא ממתקן כליאה אחד לאחר. מטענות המשיבים עולה כי העותר הוזמן לקבל את מכלול הציד שלו כשבוע לאחר שהועבר לכלא שאטה, מספר שבועות קודם שהוגשה עתירתו. יוצא כי העתירה הוגשה לאחר שהעותר כבר קיבל לידיו את כל הציד אשר הועבר עימו בין מתקני הכליאה והעתירה, על כן, היא תיאורטית בלבד, לשיטתו - צופה פני עתיד.

מעבר לכך, גם בחינת הטענות באופן כללי מלמדת כי לא נפל פגם או חוסר סבירות בהתנהלות המשיבים. העברת אסיר ממתקן כליאה אחד לאחר מחייבת, מטבע הדברים, היערכות ארגונית. קבלת הציד המאופסן בארגזים ומשונע באמצעות חברת שינוע, בתוך שבוע שבועיים, כאשר לפרק זמן זה מקצים לאסיר תכולה של שני תיקים אינה בלתי סבירה. מעבר לכך, כפי שעלה מטיעוני ב"כ המשיבים, כל אסיר רשאי לפנות באגף בבקשה לקבל ציוד כזה או אחר אשר חסר לו עד אשר יקבל את ציודו האישי והעותר במקרה זה, על פי הדיווח, לא ביקש דבר. מכאן, גם לא הוכח על ידי העותר כי חסר לו דבר מה או כי נפגע כתוצאה מכך שלא קיבל מיידית את כל ציודו האישי.

בנסיבות אני מורה על דחיית העתירה.

ניתן היום, ד' חשוון תשפ"א, 22 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.